

عَلوه؛ قطب تولید چای ترش

از اهواز به سمت جاده شهرستان کارون که راه افتادی، اگر توانستی از منظره زیبای شنا و آب تنی گاو میش ها بگذری، به نخلستان های زیبای مسیر جاده آبادان وارد می شوی و بعد روستایی ساده به نام علوه و مردمانی مهربان که به پرورش چای ترش و حصیر بافی مشغول اند.

روستای علوه (به معنای بلندی) با نام قدیم روستای زائر حسین یکی از روستاهای حاشیه اهواز است. این روستا در ۱۴ کیلومتری اهواز و شرق رودخانه کارون واقع است. این روستا جزئی از دهستان موران و به مرکزیت کوت عبدالله است. همه اهالی روستای علوه از نوادگان زائر حسین هستند و او بوده که بیش از ۱۰۰ سال پیش، مضافی در روستای سازد تا از میهمان ها در آنجا پذیرایی کنند.

وجه تسمیه نام تازه روستا هم، قرار گرفتن آن در نقطه ای مرتفع تر نسبت به زمین های همجوار خود است. در سال ۴۷ سیل بزرگی می آید و تمام روستاهای اطراف کارون را زیر آب می برد اما این روستا چون نسبت به سطح آب کارون ارتفاع بیشتری داشته زیر آب نرفته و از آن زمان به روستای علوه یعنی «بلندی» معروف شده است.

وقتی در فضای ساده و سنتی روستا قدم می زنی بدون شک فقط زیبایی می بینی. زیبایی که شاهکار آفرینش ازل است....

روستای علوه در استان خوزستان، شهرستان کارون، در کناره رودخانه کارون و در مسیر جاده فرعی بین اهواز و آبادان قرار دارد. این روستا که تا همین چند سال پیش نام آن را هم کمتر کسی در خوزستان شنیده بود، اینک با دارا بودن قدیمی ترین مضاف گلی شهرستان با قدمت بیش از ۱۰۰ سال، صنایع دستی ساخت حصیر و مهم تر از آن مزرعه ای وسیع که در آن چای ترش قرمز کشت می شود به مقصدی برای آشنایی با فرهنگ بومی خوزستان تبدیل شده است. در این میان همت اهالی روستا و بهره برداری از این فرصت های پیش آمده، نقش بسزایی در توسعه گردشگری این روستا ایفا کرده است. روستای علوه حالا چندین خانه بومگردی دارد که در هر کدام از آن ها، مسافران می توانند جلوه هایی از زیست و فرهنگ اهالی خوزستان را از نزدیک تجربه کنند.

وجود حدود ۳ هزار هکتار نخلستان و ۵۰۰ هکتار تاکستان و همچنین محصولات ناب و با کیفیتی مانند خرما، رطب، انگور و چای قرمز ترش در روستاهای شهرستان کارون، گردشگری کشاورزی را در این منطقه بر سر زبان ها انداخته است.

این روستا قطب تولید چای ترش در استان خوزستان است و تمامی اهالی آن به کشت این داروی گیاهی مشغول هستند. علاوه بر چای ترش، در این روستا خرما و کنجد هم کشت می شود و البته طعم خیلی خوبی دارد. کافی است در روستاهای حاشیه اهواز قدم بگذاری. در کنار نخل های تنومند و استوار و در دل نخلستان ها، باغات انگور با یاقوت های سبز و سرخ خودنمایی می کنند. روستای علوه به عنوان روستای دمنوش ها معروف است چرا که ۳ نوع دمنوش کشت و تولید می شود، اما چای ترش معروف ترین دمنوشی است که همه با آن آشنایی دارند.

دمنوشی به نام کافی شعر نیز در این روستا تولید می شود که در اردیبهشت سال آینده برداشت آن صورت می گیرد، ضمن اینکه دمنوش گوطوب یا همان خارخاسک نیز در اطراف این روستا کشت می گردد و وارد بازار می شود و همچنین گردشگرانی که به این روستا سفر می کنند می توانند این دمنوش را میل نمایند.

مزارع چای سرخ در خوزستان معمولاً، بین نخلستان ها است

گلبرگ گل های چیده شده بعد از خشک شدن، می شود همان چای سرخ

• کار می کنند و می گویند و می خندند

به روستا برمی گردیم. در روستا رسم بر این است که زنان پیرتر روستا که توان چیدن چای قرمز ندارند؛ توی خانه ها می مانند و در جدا کردن کاسبرگ گیاه کمک می کنند. سبدهای بزرگ و کوچک پر از چای در سینی های بزرگ خالی می شود و زنان پیر و جوان با سرعت تمام کاسبرگ ها را جدا و روی هم انبار می کنند و بذرها را کنار می گذارند.

همه با سرعت کار می کنند و می گویند و می خندند. پیر کردن گل ها، فرصتی برای دورهمی اعضای خانواده هم هست؛ فرصتی برای گپ زدن و گفت و شنود. ساعتی بعد کاسبرگ های جدا شده را روی سفره های تمیز حصیری

پهن و در معرض آفتاب قرار می دهند. به سفره های حصیری که روی تخت های فلزی حیاط خانه های روستایی قرار دارد نگاه می کنم در یک چشم بر هم زدن از گل های قرمز پوشیده می شود. اگر بارانی نبارد و هوا آفتابی باشد، گلبرگ ها دو سه روزه خشک می شوند.

